

Sygn. akt III KK 350/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)
SSN Waldemar Płóciennik
SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Gajewska

w sprawie **G. K.**
skazanego z art. 200 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 15 września 2022 r.
kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 28 grudnia 2021 r., sygn. akt IV Ka 359/21,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Myślenicach
z dnia 30 listopada 2020 r., sygn. akt II K 378/20,

**na podstawie art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. uchyla zaskarżony wyrok
i przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w Krakowie do
ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

G. K. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Myślenicach z dnia 30 listopada 2020 r., sygn. akt II K 378/20, na karę 5 lat pozbawienia wolności za to,

że w okresie od 1 lipca 2017 r. do 31 grudnia 2018 r. w S. i P., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kilkanaście razy obcował płciowo z małoletnią poniżej 15 lat - B. S., dopuszczał się wobec niej innych czynności seksualnych, doprowadzał ją do poddania się takim czynnościom i do ich wykonania, poprzez odbywanie stosunków oralnych, wkładanie palców do pochwy, całowanie i dotykanie krocza, całowanie w usta, w tym:

- w bliżej nieustalonym dniu pomiędzy 1 lipca 2017 r. a 31 sierpnia 2017 r. w S., obcował z nią płciowo poprzez wkładanie palców do pochwy,
- w bliżej nieustalonym dniu pomiędzy 1 lipca 2017 r. a 31 sierpnia 2017 r. w P., poprzez całowanie krocza dopuścił się wobec niej innej czynności seksualnej,
- w bliżej nieustalonym dniu pomiędzy 1 lipca 2017 r. a 31 sierpnia 2017 r. w S., obcował z nią płciowo - oralnie,
- w bliżej nieustalonym dniu pomiędzy 1 lipca 2017 r. a 31 sierpnia 2017 r. w P., obcował z nią płciowo - oralnie, tj. przestępstwo z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

Na mocy art. 41a § 2 i § 4 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środki karne w postaci zakazu kontaktowania się w jakikolwiek sposób z pokrzywdzoną oraz zakazu zbliżania się do niej na odległość mniejszą niż 10 m., na okres 15 lat, ponadto na mocy art. 46 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej kwotę 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia za wyrządzoną jej przestępstwem krzywdę.

Oskarżony oraz jego obrońcy wnieśli apelacje od powyższego wyroku, zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

- adw. K. S. - obrazę przepisów postępowania, tj. art. 185a § 1 i 4 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k., w zw. z art. 170 § 1 k.p.k. poprzez oddalenie wniosku o ponowne przesłuchanie pokrzywdzonej B. S., art. 185a § 4 k.p.k., art. 185a k.p.k. oraz 170 § 4 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k., art. 170 § 1 k.p.k., poprzez oddalenie wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych psychiatry i psychologa dotyczącego stanu zdrowia psychicznego pokrzywdzonej, art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny materiału dowodowego,

- błąd w ustaleniach faktycznych – gdyż oskarżony nigdy z pokrzywdzoną nie obcował płciowo;
- rażącą niewspółmierność kary;
- adw. S. K.- naruszenie art. 5 k.p.k. i art. 6 k.p.k. - poprzez ograniczenie oskarżonemu prawa do obrony z uwagi na przeprowadzenie przesłuchania pokrzywdzonej jedynie w fazie postępowania przygotowawczego *in rem*, art. 7 k.p.k. poprzez odmówienie wiarygodności oskarżonemu oraz świadkom E. K. i K. K., art. 170 w zw. z art. 185a k.p.k. poprzez oddalenie żądania ponownego przesłuchania pokrzywdzonej, art. 170 k.p.k. poprzez oddalenie wniosków dowodowych o przesłuchanie świadków K. S. i G. K., oraz przeprowadzenie opinii z badania psychologicznego oskarżonego i pokrzywdzonej, art. 6 EKPCz, to jest prawa do rzetelnego procesu;
- błędy w ustaleniach faktycznych;
- rażącą niewspółmierność kary oraz nawiązki;
- oskarżony – uniemożliwienie zadawania pytań pokrzywdzonej i nieudowodnienie winy podczas procesu.

Autorzy apelacji wniesli o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego czynu, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy w Krakowie, wyrokiem z dnia 28 grudnia 2021 r., sygn. akt IV Ka 359/21, zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Obrońca skazanego wniosła kasację od wyroku Sądu odwoławczego, zaskarżając go w całości i zarzucając obrazę przepisów postępowania, wywierającą wpływ na treść wyroku, poprzez naruszenie:

a) art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 185a § 1 i 4 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 k.p.k., polegające na bezkrytycznym zaakceptowaniu przez Sąd odwoławczy zasadności oddalenia wniosku dowodowego o ponowne przesłuchanie małoletniego świadka B. S., mimo że przeprowadzenie tego dowodu było obligatoryjne, gdyż zgłoszone było przez oskarżonego, który nie brał udziału i nie miał obrońcy w czasie pierwszego przesłuchania pokrzywdzonej, przez co doszło do przeniesienia nieprawidłowości orzeczenia sądu *a quo* do orzeczenia sądu *ad quem*, co miało istotny wpływ na wydane orzeczenie, bowiem nie wyjaśniło

istotnych okoliczności sprawy, a wyrok co do zasady ustalony został tylko i wyłącznie na podstawie zeznań tego świadka,

b) art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 185a k.p.k. oraz 170 § 4 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k., polegające na bezkrytycznym zaakceptowaniu przez Sąd odwoławczy zasadności oddalenia wniosku dowodowego o ponowne przesłuchanie małoletniego świadka B. S., co pociągnęło za sobą niemożność ustalenia istotnych okoliczności sprawy, przebiegu zdarzenia oraz wpływu innych elementów z życia pokrzywdzonej na treść jej depozycji i winno prowadzić do rozstrzygnięcia nie dających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego, co miało istotny wpływ na wydane orzeczenie,

c) art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k., albowiem w wydaniu orzeczenia brała udział osoba nieuprawniona, a to delegowany do orzekania w Sądzie Okręgowym sędzia Sądu Rejonowego.

Podnosząc powyższe, skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania lub uniewinnienie oskarżonego.

W pisemnej odpowiedzi na kasację oskarżyciel publiczny oraz pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej wniesli o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja podległa rozpoznaniu na posiedzeniu w trybie art. 439 § 1 k.p.k. z uwagi na wystąpienie w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k., polegającej na niepodpisaniu zaskarżonego wyroku przez dwóch członków składu orzekającego – SSO S. S. i SSR del. do SO M.P. (k. 1013).

Stosownie do treści art. 113 k.p.k. orzeczenie podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego, nie wyłączając przegłosowanego, chyba że orzeczenie zamieszczono w protokole. Zgodnie zaś z art. 418 § 1 k.p.k. ogłoszenie wyroku następuje po jego podpisaniu.

Z akt niniejszej sprawy wynika, że wydany przez Sąd Okręgowy w Krakowie na rozprawie w dniu 28 grudnia 2021 r. w składzie trzech sędziów wyrok został podpisany jedynie przez przewodniczącą składu orzekającego; nie został zaś podpisany przez dwóch pozostałych członków składu orzekającego. Został on następnie ogłoszony przez sędziego przewodniczącego (k. 1012).

Niepodpisanie wyroku przez któregokolwiek sędziego, zasiadającego w składzie orzekającym, zgodnie z treścią art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k., niezależnie od granic zaskarżenia, podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia, skutkuje uchyleniem takiego wyroku (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2014 r., V KK 352/14). Niepodpisanie sentencji wyroku przez wszystkie osoby biorące udział w wydaniu tego orzeczenia jest bowiem uchybieniem, którego konwalidowania nie przewidują obowiązujące przepisy, nie niweluje go też podpisanie uzasadnienia orzeczenia przez wszystkich sędziów uczestniczących w jego wydaniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2017 r., V KK 44/17).

Ponieważ w sprawie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza dostrzeżona przez Sąd Najwyższy z urzędu i pociągająca za sobą konieczność uchylenia zaskarżonego orzeczenia, bezprzedmiotowe było rozważanie zarzutów podniesionych w kasacji obrońcy skazanego.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

[as]